

Nå kan ikke vi vettet ut. Når en titter gjennom den nazistiske fag-Toringsprosesse herhjemme, så er det karakteristisk hvordan der gjøttes opp i proses om solidaritet og samhold, om broskap og kammeratskap - som om disse nazileidene bare satt og førte videre halde fagbevegelsens gamle stolte kampsforbindelser, rettford og folkebyrkje. Dette grove nyklerier betegnende for både politikken i det makabre nazilag. De sitter der med tysk handgjern på i U.S. bokforsmuel, utkrot til plassene, usfi på sjel og høygn og allikevel sludret de utover som en ingenting vdr hondt, og vannslekkasjer og tilsverner alle de gamle berlige ord, som ildnet arbeiderne i deres store Tysklandsverk. Hvis ikke dette misbruk av ord var så dypt tragisk og sørrelt, ville de bare være grætendrølig som et yttrykk for en åndsfrihet kjenner, begrepsforvirring som bare den kan prestere som har fått nærmisten gå inn og vært ut. Berstord og gekløder minner oss om et par kamphitter som hadde vort på en vidig range og vakknet på hotellvarelastion natten halvt i svinet. De holdt på å kvæles og kavat i mørket inn til den endelig ført vinduet. Opp med det, herlig frisk luft, stjerner, vidunderlig. De vakknet langt ut på dagen halvt bedøvet. Lurten var forfærdelig. Viaductskogen. Utorkbartig - men klæsskøpot sto på vid vegg. Det var der de hødd juster og sett stjerner. Og som de usleste nazifanger sittet de "kjellere" fagforeningschefer i sine "klistregesskliner" dømt til å bli ned i lyde "føreren" bud. Der finnes intet vindu ut mot den fri verden, hvor dem kjempes en så stor kamp mot nazislaveriet og for en virkelig frihet og solidaritet mellom menneskene. De holden på i livet, men så har de jo klimakjøtt. Der sitter de hodene inn i den nazifrigjorte fagforeningsproseses nikkuluthus og prøve å innbilde både seg selv og andre at de ikke er i farlapp. Forvirrende tåper, sjørlig bedragere, kyniske spesialister - hvilket av disse kategorier de om tilhører disse "komiske" ledede av fagbevegelsen, domes åndeløse ordsvælder er bare ett mykt vitnesbyrd om deres egen onde savitthet. De kan ikke gleme den fri verden dorste, som da bare har sveket og forrådt, men fabler beständig om frisk sunt og skjønt - i klæsskøpet.

Lengsomt tempo i Holland. De høde arbeidere er blitt mestere i den kunst å prestere "lengsomt tempo" i alle de virksomhetene som hødes kielig arbeider for tyskerne. I en korrespondanse fra Holland fortelles det at det tek noen tid å få det helt gjennomført i certasjer hvor det overveien- do beskaffiges kvinner. Til å begynne med ble det drøvet litt for åpenlyst, så de tyske vaktlunne kunne gripe inn når arbeidene stod sammen i klynger i fabrikklokalene og pressførte i stedenvært-arbeider-setter-en rekke mulakter og fengselsstraffer lærte. Robberne i gatene tilverks. Nå står hver kvinne ved sin maskin og sitt bord, tilsyneliggende ivrig optatt med sin oppgave. Men det hvid-tørt leng tid. Den hender turen små unslid, som kan forstørres ved et hvorført arbeid uten at det er mulig dirakte å kavisere at det er gjort med røffhet. Tyskerne rasar, men arbeidsformen og sjefer er som regel godt håndlagde, som forklarer at med "dertærgeving" og den opprevne sinnsstilstand, som krigen fører med seg, kan en ikke vante den samme andsnervarelse og energi som før. Også sykdomstilfellene blir i voldsom grad. Tyskerne arresterer røpt som det er både arbeidere og sjefer, men det blir jo ikke større produksjon på den måten. "Så ofte har de måttet slippe dom ut igjen etter noen måneders fengselsopphold." Som regel er det arbeidsevnen ytterligere redusert, så det næste tyskerne har oppnådd er å få ett enna lengsommere arbeidstempo. De holandske arbeidere mener i denne metode i huppen mot tyskerne er den mer virkningfull enn forsøk på ved eksplisjoner eller andre virksomheter. J., korrrespondenten tilføjer for egen regning at den engelske bombeboom med teknikk har midlertidlig ødelagt den del av Hollands krigsindustri som er mest generende - og at arbeiderne hovedlinje i den hjenlige kamp mot tyskerne - for invasionen satter inn, vil bli en fortsættelse og utvidelse av "lengsomt tempo".
Forsyningene følger etter krigen i en norsk kommentar til Unra-konfe-rensens i nov. 1943 i U.S.A. heter det at der skal etableres et samarbeid mellom Unra og de britisk-amerikanske Combined Boards for matvarer, råstoffe etc. Unra skal skaffe de forsyninger som trengs for å dekke den umiddelbare ned. I første rekke m.m. sko, klær, medisiner og boliger - samt de forsyninger som trengs for å produsere disse varer og transportere dem.

Der var på konferansen enighet om at dette arbeid må sees i sammenheng med de store rekontrueringsspørsmål og der foreligger allerede mange planer om internasjonal kontroll av investeringene og den økonomiske gjenreisning i de tilbaketiliggende land, samt om ordningen av den fremtidige handel mellom landene. Endel av disse spørsmål er også nådd fram til direkte drøftelse mellom regjeringene, og alt avhenger nå av hvor langt det er mulig å oppnå enighet. De norske delegerte fikk et godt inntrykk av Roosevelts stab av folk fra New Deal og de mest våkne fagforeningsfolk. De går alle inn for en løsning av disse spørsmål, som enhver fri arbeiderbevegelse kan gi sin fulle tilslutning. I England er regjeringens økonomiske rådgiver prof. Keynes, også gått langt i samme retning. Etter konferansen ble der etter initiativ av en komite i New York holdt et møte av arbeiderrepresentantene. Fra Norge møtte bl.a. Åke Ording. Av kjendte personer fra den internasjonale arbeiderbevegelse kan nevnes Abramovitch og Friedrich Adler, som ønsket å sende hilsen til sine venner i Norge. Det var enighet om at den såkka kontakt mellom arbeiderrepresentantene fra de ulike land om gjenreisningsspørsmålene måtte utbygges videre. Det var nødvendig å få en bred drøftelse av arbeiderbevegelsens oppgaver og mål i den nye situasjon. Det socialistiske parti i Canada (CCF) som ble stiftet i 1932, har i det siste haft voldsom framgang. Det skaptes blant farmerne i Vesten, men har nu fått stor tilslutning blant fagforeningsfolk i Ontario hvor der i 1943 ble valgt 34 CCF representanter mot før ingen. Partiets framtid imøtesees nå med store forventninger.

Store streik er i det siste brukt ut i Milano. Tyskerne raser og nyfascistene truer med død og undergang, men de streikende arbeidere fortsetter kampen som er rettet mot de fremmede og deres håndlangere.-

I Belgia er det også stor uro blant arbeiderne. En rekke streikar har brukt ut på forskjellige steder i landet, særlig blant jern - og gruberbeiderne i Borinagedistriket.

Blant de franske arbeidere er der også en sterkt motstandsbevegelse. I Lyon har det således vært store streikar.

Jernbanefolkets organisasjon i Syd-Italia har allerede holdt kongress og invitert seg inn i Transportinternasjonalen, hvis representant også deltok i kongressen. Det er det første frie fagforbund i Italia etter fascismens gjennombrudd for over 20 år siden. Flere arbeidergrupper står ferdige til å følge jernbanefolkenes eksempel.

Finnlands tragedie. Hele verden er spent på om det russisk-finske fredsforsøk ugunnkaldeleg er strandet eller om der ennå kan være håp. I riksdagen var det leppo, høire og agrarpartiet, som dannet det mindretall som ikke vilde forhandle med russerne engang. Statsministeren ble stående alene i sitt parti og bare 3 fra agrarpartiet var forhandlingsvenlige. Men Rytí, Tanner og Mannerheim var for den uttalelse som ble vedtatt. De fleste hadde nok ventet at der etter dette hadde åpnet seg en mulighet for et oppgjør med russerne og kong Gustav henvendelse i samme retning vakte jo stor oppsikt og måtte betraktes som et tydelig varsel og tidsens tegn.

Tross alt har regjeringen meddelt at det russiske tilbud er forkastet.

Stalin har dog enna ikke gått til noen aksjon mot Finland når dette skrives, så kanskje der kan skapes en ny situasjon. ~~MÅXXIXXXMXXMXXMXXMXX~~ Russernes mektige framstøt på den sydlige front som har bragt dem langt inn i Bessarabia, har skremt opp Hitlers hovedkvarter slik at han har gått til okkupasjon av Ungarn og skjerpet bissetelsen av Romania og Slovakia. Med full rett karakteriserer "Times" den nye situasjonen såleis: Hitler kan ikke lenger beståre sine fiender, han går derfor løs på sine venner.

H U S K at mobiliseringen truer den norske ungdom gjennom innkallelsen til A.T. MØT IKKE FRA M. P A R O L E N E R: S T R E I K M C T A. T.

Dette blir F.F.s siste nummer før påske. Denne høitid med sine symboler for lidelsen, men også for seier og oppstandelse for lysets krefter. Over påske møtes vi att med ubrukt seierstro i kampen for land og folk og for en

F R I F A G B E V E G E L S E.